Învăţături practice din cartea Iov (3)

Suferinţele celui drept

William Kelly

© CSV, Online începând de la: 13.12.2018, Actualizat: 13.12.2018

soundwords.de/ro/a11579.html

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite şi fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacţiei noastre.

Versete călăuzitoare: Iov 16.10,11,16,17,20,21

> **Iov 16.10,11,16,17,20,21:** Ei îşi deschid larg gura împotriva mea; îmi lovesc obrajii cu dispreţ, se adună împreună împotriva mea. Dumnezeu m-a dat celui nelegiuit şi m-a aruncat în mâinile celor răi. … Faţa mea este roşie de plâns şi pe genele mele este umbra morţii, deşi nu este violenţă în mâinile mele şi rugăciunea mea este curată. … Prietenii mei sunt batjocoritorii mei, *dar* ochiul meu varsă lacrimi către Dumnezeu. De ar fi un mijlocitor pentru om la Dumnezeu, ca un fiu al omului pentru prietenul său!

Această prezentare a suferinţelor celui drept, înconjurat de duşmani şi batjocoritori, ne aminteşte în chip viu de psalmi, în mod deosebit Psalmul 22. Chiar şi concordanţa unor expresii ne surprinde (Iov 16.10 şi Psalmul 22.13). Psalmul 22 este o prezentare profetică a suferinţelor lui Hristos la cruce. Ne-am referit deja, cum Iov în anumite privinţe în împrejurările lui este un model al Domnului Isus. Dar cât de cu totul alta este comportarea lui în aceste împrejurări decât comportarea Mântuitorului! În gura lui Iov nu se găsesc cuvintele: „Totuşi Tu eşti Cel Sfânt" (Psalmul 22.3), cu care Mântuitorul a primit toate suferinţele, chiar şi cele din partea oamenilor, din mâna Tatălui Său. Faţă de desăvârşirea lui Hristos, Iov arată – în aceleaşi împrejurări – ce este slăbiciunea omenească. El învinuieşte pe Dumnezeu, şi urmarea naturală este amărăciunea. Starea sufletească a unui om este determinată de relaţia lui cu Dumnezeu. De aceea cât este deosebit de important să posedăm cunoaşterea adevărată despre Dumnezeu şi să ne bucurăm în El, aşa cum este El cu adevărat! Chiar dacă noi trebuie să ne condamnăm singuri, totuşi sufletul nostru se odihneşte la El cu încredere deplină în dragostea Sa. Şi numai atunci când noi ne bucurăm din toată inima de dragostea Lui, putem dovedi dragoste altora.

Minunate însă au fost căile bogate în har ale lui Dumnezeu cu Iov suferind! Cu cât pătrundem mai mult în această istorie bogată în conţinut şi învăţătură, cu atât mai viu ne devine conştient că mâna care loveşte a Domnului este o mână a dragostei. Ceea ce noi cunoaştem ca adevăr din frumosul capitol doisprezece al epistolei

către Evrei vedem, ca să zicem aşa, petrecându-se aici înaintea ochilor noştri, şi anume aşa fel că devenim mereu conştienţi: acest Iov nu este o făptură ciudată, probabil legendară din negura timpurilor, în care putem pătrunde cu greu. Nu, el este un om viu, un om care a trăit, ale cărui căi şi suferinţe au fost păstrate pentru noi în Scriptură prin înţelepciunea prevăzătoare a lui Dumnezeu, aşa că noi îl avem aproape de noi şi îl cunoaştem clar ca pe unul dintre noi. Suferinţa lui este în principiu şi suferinţa noastră. Dumnezeul, Cel care i le-a trimis, este şi Dumnezeul nostru. Şi învăţătura minunată, pe care el a învăţat-o prin harul lui Dumnezeu în suspine şi amărăciunea sufletului, putem s-o învăţăm şi noi.

Tradus de la: Praktische Lehren aus dem Buch Hiob (3)

Titlul original: „Praktische Lehren aus dem Buch Hiob. (3) Die Leides des Gerechten“ din *Ermunterung und Ermahnung*, 1992, pag. 233 şi următoarele.

Traducere: Ion Simionescu